

Dióhéjban az iskoláról - A 2024/25-ös tanév második féléve

A Viszneki Általános Iskola diákjai sokkal több programon vesznek részt, mint a környékbeli iskolások. Egész évben azon dolgozunk, hogy színes diákélet legyen iskolánkban, a gyerekek minél több élménnyel gazdagodjanak, minél többet tapasztaljanak, érezzék jól magukat iskolánk falai között. Így volt ez ebben a tanévben is.

Karácsony után nagyon szomorúan kezdődött az év. Kollegánk, Lénárt-Ulaki Judit halálhíre mindenkit letaglózott. Nehezen tudtuk újrakezdeni a hétköznapiakat.

De nem állt meg az élet. A mesélő dallamok programsorozatban Lúdas Matyi és Döbrögi párharca köszönt vissza Dóbiás Péter előadásában. Aztán "A palacsintás király" című színdarabra utaztak a fővárosba negyedikesek, és a János vitézre az ötödikesek, aztán korcsolyázni mentek az ötödik-hatodik osztályosok Gyöngyösre, március elején Jászberénybe a 7.-8. osztályosok. A hetedikesek dráma órai nagy vállalása a Szegény Dzsoni és Árnika című Lázár Ervin könyv színpadra állítása. Két alkalommal is előadták. Szokásunkhoz híven megrendeztük a farsangi bálunkat is, ahol nagyon színvonalas jelmezes műsorokat, felvonulást

láthattunk. Idei újdonság volt a testvérosztály program, aminek keretében a testvérosztályok (1.-5. ; 2.-6. ; 3.-7. ; 4.-8.) kicsit jobban megismerték egymást. Közösén játszottak, társasjátékot játszottak, sakkoztak, pecás ismeretekre tettek szert Kálmán bácsi jóvoltából. A Boldogságóra témakörök is folytatódtak arra kihegyezve, hogy igenis vannak tanulható technikák, amik segítenek az embernek abban, hogy pozitívabb hozzáállással, jóindulattal tudja kezelni az életben adódó nehézségeket. A világnapokat is igyekszünk tartani, például a Víz világnapját, amikor a pazarlás fenntarthatatlanságára hívtuk fel a figyelmet. A holokausz áldozatainak világnapján és a Nemzeti összetartozás emléknapján is kiselőadás formájában próbáltuk ráirányítani a gyerekek figyelmét az emberi értékekre, a politika áldozatainak a helyzetére. A Méhek világnapján az alsósak megismerték a méhek életét, interaktív foglalkozásokon rajzoltak, majd beszélgettek a méhekre leselkedő veszélyekről.

Az iskolanyitogató alkalmakon a leendő kis elsősöknek mutattuk meg magunkat. A tápióbicskei csata helyszínén jártak az ötödikesek. Nagyon tetszett nekik.

Színfolt a második félévben a felsősek számára a Határtalanul program. Ebben a tanévben szlovákiai pályázat nyert, így egy busznyi diák indult útnak, hogy megismerje a szlovák területen élő magyarság kultúráját. Jártak Rozsnyón, látták a szepesi várat, megcsodálták a Bélai barlang cseppköveit, Késmárkon a Thököly szobrot, Lőcsén sétáltak, majd a harmadik napon felkeresték az ország legöregebb hársfáját. Iglón különböző felekezetek templomait tekintették meg, a Szepességi Színházban jártak, látták a kívánságok harangját, majd Márkusfalván a kastélymúzeumot. A Tamásfalvi kilátóból gyönyörködtek a tájban. Az utolsó napon Betlérén megtekintették az Andrássy-kastélyt. A Tornagörgői vízesésnél nézelődtek egy kicsit, aztán Kassára utaztak, ami a tábor legutolsó felvidéki állomása volt. Felejthetetlen élményt nyújtott a Miklós börtön, a Rákóczi-ház, s nem utolsósorban a székesegyház meglátogatása. Egy kellemes várossétát tettek Márai Sándor nyomában.

Jótekonysági bálunkon iskolásaink keringőztek, a koreográfiát idén Berci tanár úr találta ki és tanította be.

Szakmák napját is tartott minden osztály, más-más helyre mentek. Volt, aki a falubeli új cukrászüzemet látogatta, volt, aki asztalosműhelyben járt. (Mindkét helyen köszönjük a szíves vendéglátást.) Volt, aki a Rosenberger gyárcsarnokát kereste fel. A védőnői szakma, a vadász, vadgazda, az állattenyésztő mérnök feladatával ismerkedtek meg a gyerekek.

